

اطلاعیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

به مناسبت ۲۵ نوامبر روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان

خشونت علیه زنان فقط معضل زنان نیست!

در بیست و پنج نوامبر ۱۹۶۰ سازمان امنیت رژیم رافائل ترخیلو دیکتاتور جمهوری دومینکن در پی تشدید سرکوب جنبش کارگری و جنبش‌های اجتماعی، سه خواهر به نام پاتریا، ماریا و آنتونیا میرابل را بعد از اسارت و ماه‌ها شکنجه و تجاوز به قتل رساند. جرم آن‌ها شرکت در مبارزه برای آزادی و رهائی از ستم و استثمار و سرکوب بود.

بعد از ۲۱ سال از آن جنایت یعنی در سال ۱۹۸۱ فعالین حقوق زنان آمریکای لاتین و منطقه کارائیب در گردهمایی خود روز قتل خواهران میرابل را به‌عنوان روز "یادمان خواهران میرابل" نام‌گذاری کردند تا بیش‌ازپیش توجه افکار عمومی جهان را نسبت به اعمال خشونت علیه آنان جلب کنند، در نهایت و در نتیجه مبارزات پیگیرانه مدافعین و فعالین جنبش زنان در سال ۱۹۹۹ این روز نیز از طرف سازمان ملل "روز جهانی منع خشونت علیه زنان" نام‌گذاری شد.

از آن‌پس باوجود تلاش فراوان فعالین حقوق زنان و تصویب قطعنامه ۱۳۲۵ سازمان ملل جهت رفع خشونت و ستم بر زنان نه‌تنها پیشرفتی در این زمینه حاصل نشده است، بلکه در فاصله تصویب این قطعنامه تاکنون شاهد افزایش اعمال خشونت و ستم بر زنان در اقصی نقاط جهان هستیم. علاوه برافزایش اعمال خشونت و تحقیر زنان به اشکال مختلف در کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری، شاهد ترویج و تشدید خشونت، توسط گروه‌های اسلامی و دولت‌های سرمایه‌داری در کشورهای خاورمیانه و آسیا و آمریکای لاتین و آفریقا نیز می‌باشیم. که اغلب این گروه‌ها و دولت‌های مرتجع در جنگ و رقابت امپریالیستی برای تسلط بر منابع مواد خام و بازار کار و کالای این کشورها به وجود آورده‌اند و یا از آن‌ها حمایت می‌کنند. منافع اقتصادی و ژئوپولیتیک دول امپریالیستی هرگز اجازه نداده و نمی‌دهد تا نسبت به بی حقوقی و اعمال خشونت علیه زنان در این کشورها اقدام مؤثری انجام دهند.

خشونت علیه زنان در نظام طبقاتی یکی از اشکال پایدار نقض حقوق انسانی در خانه و محل کار به‌منظور بهره‌کشی و ستم و استثمار در سطح جهان است و محدود به یک فرهنگ، ملیت، منطقه و کشور خاصی نیست.

ریشه خشونت علیه زنان، امر مداوم سیستم مردسالار سرمایه‌داری جهانی است و این واقعیت نشان می‌دهد که هرگونه مبارزه‌ای علیه ستم به زنان نمی‌تواند بدون ارتباط و جدا از مبارزه طبقاتی علیه این نظام سودمحور به سرانجامی برسد.

زنان در جوامع سرمایه‌داری به‌وسیله قوانین مذهبی و فرهنگ مردسالارانه به گوشت دم توپ گروه‌های آدمکش و واپسگرایی اسلامی همچون اشرار بوکوحرام و داعش تبدیل شده‌اند.

بعلاوه خشونت جنسی به‌ویژه در کشورها و جوامع اسلام زده و دیکتاتوری نظیر رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی که دین و دولت باهم تلفیق شده به‌مراتب بیشتر و ابعاد گسترده‌تر و بی‌شماری به خود می‌گیرد، از جمله خشونت کلامی، تجاوز، متلک‌پرانی، بارداری ناخواسته، تن‌فروشی، ختنه،

خریدوفروش زنان، خشونت در محیط کار، خشونت در زندان، تجاوز و قتل، آزار و اذیت توسط اعضای خانواده، خشونت نگاهی، رفتاری، جداسازی زنان ومردان و صدها مورد دیگر را می‌توان نام برد که هرروزه شاهد اعمال آن‌ها بر زنان در محل‌های کار و زندگی هستیم. اعمال برخی از این خشونت‌ها در این جوامع توسط قوانین رسمی موردحمایت قرار می‌گیرند و مرتکبین خشونت علیه زنان از هرگونه مجازاتی معاف می‌گردند.

هرچند تحمیل نام‌گذاری روزی بنام روز جهانی منع خشونت علیه زنان دستاوردی مهم برای فعالین و مدافعین حقوق زنان محسوب می‌شود، اما انتظار اقدامات عملی در جهت رفع خشونت علیه زنان از چنین مراجعی انتظاری بیهوده است.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست بار دیگر در "روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان" ضمن یادآوری این نکته که خشونت علیه زنان فقط معضل زنان نیست بلکه معضل یک اجتماع و اعمال خشونت علیه تک‌تک آحاد جامعه است، تأکید می‌کند که اعمال خشونت علیه زنان یکی از آثار و عواقب نظام سرمایه‌داری است که مبنایش بر بهره‌کشی و سود اندوزی اقلیتی از صاحبان قدرت و ثروت استوار است، سیستمی که هم خود موجد این خشونت است و هم به خاطر حفظ حیاتش به آن نیاز دارد و در ابعاد مختلفی آن را توجیه می‌کند بنابراین مبارزه برای رفع خشونت علیه زنان با مبارزه علیه نظام طبقاتی و مبارزه برای برقراری نظم سوسیالیستی پیوندی ناگسستنی دارد و می‌باید از همین امروز به خواسته‌ای اساسی و روزمره در مبارزات جاری کارگران و زحمتکشان در ابعاد و اشکال مختلف آن تبدیل شود. ازاین‌رو شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست همه زنان و مردان برابری طلب و آزادیخواه را برای مبارزه‌ای پیگیر جهت سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی و استقرار دولتی کارگری و شورایی فرامی‌خواند.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی

زنده‌باد آزادی، زنده‌باد سوسیالیسم

شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۴۰۰ - ۲۰ نوامبر ۲۰۲۱

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان(اقلیت) و هسته اقلیت